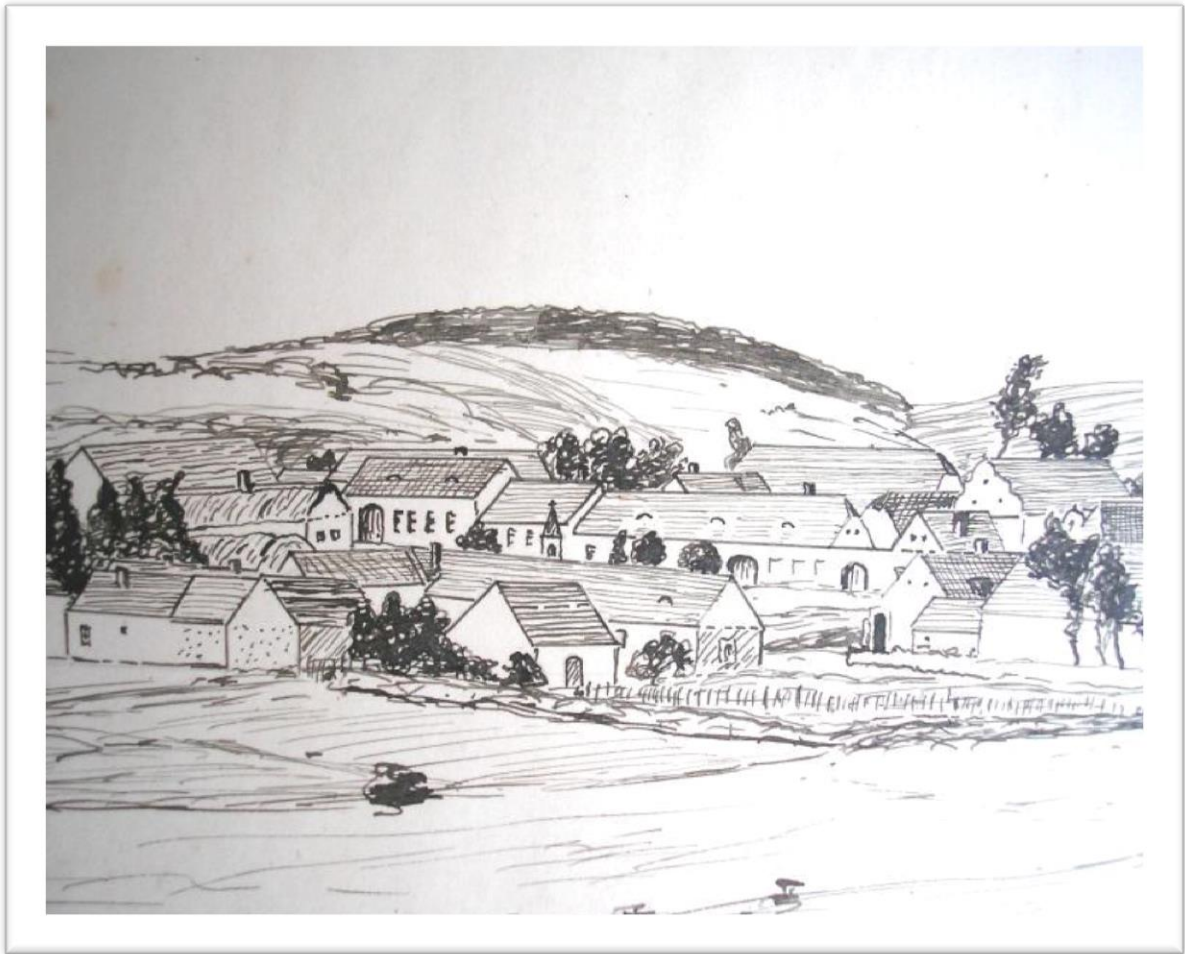

Historie obce

Pohorovice - Kloub

Obec Pohorovice-Kloub, je v současnosti jednotnou obcí o třech částech, Pohorovice, Kloub a osada Radany. Tyto jednotlivé části této naší obce mají i díky tomu vlastní historii, kdy několikrát v minulosti, každá část obce kráčela vlastní cestou. Tuto samostatnou historii lze najít v jednotlivých kronikách obcí, a to v kronice obce Kloub a poté v kronice obce Pohorovice. Nicméně společná historie, jakožto jednotné správní území převládá, jelikož ze své více jak 1000 leté existence, převážnou dobu kráčí společně, jako jedna obec.

Nejstaršími údaji o osídlení v oblasti obce, je osídlení Keltské a to v lokalitě osady Radany, kdy v období 5 století př. n. l., až zhruba do 5 století n. l., zde v okolí sídlilo několik kmenů.

Kolem roků 550 až 650 n. l. se začali do oblasti Jižních Čech stěhovat Slovanské kmeny, kdy název těchto Slovanských kmenů nesl jméno Netolicové, kteří jsou považováni za jedny z prvních Slovanů na Českém území. Kolem roku 900 n. l., zde vládl rod Slavníkovců, který se zasadil o značné rozšíření osídlení a založení mnohých osad v okolí, **kdy právě v této době je připisováno i založení našich dvou obcí.**

Není tedy přesně známo, kterého roku byly obce založeny, nicméně je jisté, že to bylo kolem roku 900 n. l. Ovšem oficiální první písemná zmínka o našich obcích je, Pohorovice 1227 a Kloub 1254 a již každá pod vlastním názvem. Tedy v této době již obě obce existují a není to tedy rok vzniku obcí, ale pouze první písemná zmínka.

Samotný název našich dvou obcí má také své opodstatnění, kdy se uvádí několik mýtů pro jména našich obcí, zvláště pak pro samotný Kloub, kde je jeho název odvozován například z historky o kněžně, která zde při projíždění utrpěla zlomeninu v kloubním prstu a podle toho dala tomuto místu název. Jiná historka zase vypráví, že je to díky tvaru cest v samotném Kloubu, který vypadá jako prstní klouby a tak podle toho dostal svůj název. Obě tyto historky jsou samozřejmě nesmyslné. Skutečnost, proč se naše obce jmenují tak, jaký název nesou, pochází již z dob starých Slovanů, tedy právě ze Slovanských kmenů Netoliců.

Pohorovice. Jejich název byl původně ve slovanském jazyce jinačí a dal by se přeložit jako Podhorou. Značí umístění pod kopcem či horou, za který je považován Hovorkův vrch. Ten v té době měl vzhled skály a mnohem vyššího vrcholu než je dnes, jelikož byl v průběhu staletí díky kamennému lomu, který zde vznikl, upraven. Postupem staletí, úpadkem Slovanského jazyka a vzniku i úpravou Českého jazyka se název měnil ze Slovanského názvu na Podhorovic, Pohořovičky, Pohořovice, až na dnešní Pohorovice.

Kloub. Na vzdory všem báchorkám, je název Kloub stejného významu, jako mají Pohorovice. Tedy významu ke stejnému Hovorkovu vrchu-kopci. Ve Slovanském jazyku byl Kloub nazýván v překladu do dnešního jazyka Chlub. Což zhruba znamenalo kopec či na kopci. **Tedy název našich dvou obcí je v podstatě v překladu pod-kopcem a na-kopci.** Jako u Pohorovic se v průběhu staletí jméno upravovalo k změnám samotného jazyka v našich krajích a to na Chlub, Kľub, Kľab, Kľaub a dnešní Kloub.

Od prvních písemných záznamů v letech 1227, až 1254 se již obec Pohorovice, ani Kloub v historii neztratili.

Vedla přes ně například část známé obchodní Zlaté stezky, která přinášela obcím značné výhody i bohatství. V dobách Přemysla Otakara II, se lidé z obcí účastnili pod vedení rytíře Bavora I útoku a likvidace loupeživých band, které přepadávali obchodníky putující po Zlaté stezce a jednu ze svých hlavních skrýší měli právě například na nedalekém kopci Hrad u Skočic, na tak zvaném Markomanském kole. Díky této pomoci se dostalo oběma obcím mnohým výhodám i královským svobodám a navíc, rytíř Bavor I za odměnu od krále dostal rozsáhlá území kolem Zlaté stezky od Bavorova, až po Písek a tak v této době došlo k nové vlně zalidnění a rozvoje všech okolních osad, včetně těch našich. Není přesně známo, zda obce v této době vystupovaly samostatně či jednotlivě, ale vzhledem k době, kdy se na samostatnost vesnických celků moc nehledělo, více se upřednostňovalo samostatné hospodářství a majetky šlechty, byla obec Pohorovice i Kloub spíše sdružením statků a sedláků, pod správou různých pánů.

V dobách Husitských válek, roku 1416 se můžeme z Husitských kronik a záznamů dozvědět také zajímavost, že občané vesnic Pohorovice a Kloub (v těchto kronikách psané jako Podhořovic a Chloub) se účastnili také bojů za Husity, zvláště pak útoku na Píseckou faru.

V průběhu staletí od roku 1250, až roku 1700, měl Kloub a Pohorovice mnoho různých šlechtických, klášterních i městských majitelů, kdy roku 1700 byli obě vesnice naposledy prodány a to Schwarzenberskému protivínskému panství, ke kterému vše přináleželo až do první pozemkové reformy roku 1921. Od roku 1700 již také vystupovali jako jedna společná obec Pohorovice-Kloub, kdy se měnil jen název. Někdy pouze na Pohorovice, jindy zase pouze na Kloub. V průběhu roku 1800, až 1870, byla k těmto dvěma obcím připojena ještě obec Křtětice, kdy od roku 1870 byla obec Pohorovice-Kloub opět pouze dvoj-společná vesnice.

Za první republiky, od roku 1921, již vystupovala naše obec jako samosprávná jednotka, pod názvem Pohorovice a to až do roku 1948. Po tomto roce zažila obec značný úpadek jak v obyvatelstvu, tak v obydlích i statcích. Jak Pohorovice, tak Kloub byli připojeni k obci Křtětice, kdy tak ztratili svou samostatnost.

Samostatnost obě obce pod společnou správou získaly opět v roce 1990, kdy vystupují jako jedna samosprávná obec dodnes a to pod oficiálním názvem Pohorovice a neoficiálním, však přijímanějším, Pohorovice-Kloub.

Další zajímavosti a údaje o našich obcích.

Občané Pohorovic a Klouba se doložitelně účastnili několika válek a bojů. Likvidace loupeživých band na Zlaté stezce za rytíře Bavora I, Husitských válek v roce 1416 i dalších šlechtických bojů v průběhu staletí. Z Klouby i Pohorovic je také vedeno několik občanů, jako účastníků První světové války v letech 1914-1918.

Zlatá stezka. Díky této stezce se obcím velice dařilo. V mnoha historických knihách a záznamech jsou obě obce uváděny jako velice bohaté osady s velkým množstvím statků a zvláště pak svobodnických statků, které podléhali pouze králům, kdy toto svobodnické privilegium často občané získali díky účasti v různých válečných taženích, kdy vojenští veteráni za svou službu získaly jak statek, tak svobodnické právo pro svůj rod. Do roku 1948 v obci fungovalo mnoho statků, které jsou tu k vidění dodnes. Bohužel již nefunkční a mnohdy v nepříliš dobrém stavu. Důkazem prosperity obou obcí je například i to, že k roku 1850 je počet obyvatel uváděn v počtu 290 a roku 1930 je počet obyvatel uváděný dokonce kolem 360 občanů. Bohužel po změně režimu v 1948 dochází k obrovskému úpadku jednotlivých statků, znárodnění a také k drastickému úbytku obyvatel na pouhých 140 a poté, zhruba do dalších 20ti let na 80. V dnešních dobách se průměrný počet obyvatel pohybuje kolem 70ti.

Z obce pochází i jedna zejména ve školské historii známá osobnost. Jan Ladislav Mašek (28. února 1828 Pohorovice – 9. ledna 1886 Praha) byl český pedagog, organizátor a vedoucí učitelských organizací, propagátor slovanské vzájemnosti, autor učebnic a redaktor knih a časopisů pro mládež.

